

Written by சந்திரவதனா

Thursday, 23 July 2009 22:25 - Last Updated Thursday, 14 April 2016 07:11

தமிழர்களின் கலாச்சாரம் பண்பாடு என்று பார்க்கும் போது எனக்கு ஒரு கும்பமாக இருக்கிறது. எப்போதும் கலாச்சாரம் பண்பாடு என்று வரும் போது நம் நாட்டும் பண்பாடும், அவர்களது பொருளும், தாலியும், உட்கைகளும் தான் அலசப்படுகின்றன.

ஏன் எமது நாட்டும் ஆண்களும் கனென்று கலாச்சாரம் பண்பாடு எதுவுமே இல்லையா?

கலாச்சாரம் பண்பாடு என்று பார்க்கும் போது அங்கு எத்தனையோ விடயங்கள் அடங்குகின்றன. ஆனால் எமது பட்டினம் பள்ளம், ஓட்டுவெட்டுக்களும் பண்பாட்டும், தாலியும், உட்கையையும் தான் விவாதத்துக்கான கருக்கள் என்று சொல்லிக் கதைத்துக் கொண்டு இருக்கின்றன.

அதையும் தாண்டிப் போவதானால் பண்பாட்டின் மறுமணம் பற்றிப் பச்சுகின்றன. ஆனால் ஆண்களின் மறுமணம் பற்றிப் பச்சுவதில்லை. ஆண் மறுமணம் செய்து கொள்வது அதிசயமான விடயமே இல்லையாம். மனைவி இறந்த வீட்டுக்குள்ளேயே அவனுக்கு மறுமணம் பச்சி, அவனது மனைவியின் தங்கையை யோ அல்லது உறவுப் பண்ணையோ நிச்சயித்து விடுவார்கள். ஏனென்றால் அவன் ஒரு ஆணாம். அவனுக்குத் துணை தேவையாம்.

ஆனால் பெண்ணுக்கு மட்டும் கணவன் இறந்தவுடன் பொருளை அழித்து, தாலியைக் கழற்றி, வளையச் சலே உடுத்துவதை, 'இனி உனக்கு ஆசாபாசம் எதுவுமே வரக்கூடாது' என்று சொல்லி, மடலையில் தள்ளி விடுகிறார்கள். ஏனென்றால் அவள் ஒரு பெண்ணாம். அவனுக்குத் துணையைத் தேவையில்லையாம். ஆசையை வரக்கூடாது. இனி அவள் இறக்கும் வரத தனிமத்தை நீயில் வந்து துடிக்க வேண்டுமாம்.

இது என்ன நியாயம்?

ஆண்க்கும் பெண்ணுக்கும் என்று இப்படி வெவ்வேறு கலாச்சாரத்தையோ பண்பாட்டையோ உருவாக்கியது யார்?

பெண் ஒரு பிறந்து விட்டாலே பொன் வேண்டும், பொருள் வேண்டும், அவளை நல்லவன் கையில் கொடுத்து விடவேண்டும். என்று சிந்திக்கத் தொடங்கி விடுவார்கள் பெற்றோர்கள். தமது ஆசைகளைக் குறைத்து, தேவைகளைத் தவிர்த்து அந்தப் பெண்பிள்ளைக்காகச் சமீகக் தடாங்கி விடுவார்கள். மக்கியமாக ஆசிய நாடுகளில், குறிப்பாக இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் பெண்ணைப் பெற்றவர்கள் மிகவும் பரிதாபத்துக்கு உரியவர்களாகி விடுகிறார்கள்.

ஆசை ஆசையாகப் பெண்ணைப் பெற்று விட்டும் அவளது ஒவ்வொரு வளர்ச்சியிலும்

Written by சந்திரவதனா

Thursday, 23 July 2009 22:25 - Last Updated Thursday, 14 April 2016 07:11

களிக்க வண்பியவர்கள், நிரூபணமடியில் கட்டிக் கொண்டு வாழ்வது போலத் தவிப்புகள் வாழ்கிறார்கள். வாழ்வைக் கப்பல்கிறார்கள். ஓரே ஒரு பணைக் கழந்தையைப் பற்றுவர்களுக்கே இந்தக் கதி என்றால், நான்களைத் துணைகளைப் பற்றுவர்களின் நிலையைச் சொல்லவே தவையிலலை.

ஏதோ, ஒரு பணைப் பிறந்ததே இன்னொருவன் கையில் பத்திரமாக ஒப்படைக்கப்பட்டு, அவனிடம் அடங்கி, ஒதுங்கி, அவனுக்கு ஆக்கிப் போட்டு, அவன் அடித்தாலும், உதைத்தாலும் அக்கம்பக்கம் திரியவிடாது அவன் மானத்தைக் காத்து, அவனதை தாய்மையுடனும், தோழமையுடனும் கவனித்து, பிறந்த வீட்டின் பெருமையைக் காப்பதற்கே என்பது போல் இருக்கும் அவர்கள் செயற்பாடு.

இந்த நியதியில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படக் கூடாது. அப்படி மாற்றம் ஏற்படுவதே ஒரு தப்பான விடயம் என்பது போலவே காலங்காலமாக எல்லாம் நடப்பெற்றுக் கொண்டும் வருகின்றன. யாராவது ஒரு பணை இந்த நிலை மாற வேண்டும் என்று கரல் கொடுத்து தாலே, 'அவள் கலாச்சாரம், பண்பாடு எல்லாவற்றையும் காலுக்குள் மிதிக்கிறாள்' என்று கடிச்சலிடுகிறது எமது சமுதாயம்.

எமது பண்பாட்டின் படி 'ஒருவனுக்கு ஒருத்தி' என்ற வரையறையான கோட்பாடு, மிகவும் போற்றப்பட வேண்டிய ஒன்றுதான். ஒருவனுக்கு ஒருத்தியாக வாழும் போது மனதுக்கும் மகிழ்ச்சி. நிறைவு. முக்கியமாக எய்ட்ஸ் பிரச்சனை இல்லை. வேறு பாலியல் சம்பந்தமான நோய்களுக்கும் சந்தர்ப்பம் இல்லை.

ஆனால் ஆண்கள் மனைவி இருக்கையில் வேறு பண்ணைகளைத் தொடர்பு கொண்டால், 'ஆண்கள் சேறே கண்ட இடத்தில் மிதித்து தண்ணீர் கண்ட இடத்தில் கழுவுவார்கள்'. பணைகள் கண்டு கொள்ளக் கூடாது' என்கிறார்கள். இதுவும் தமிழர் பண்பாடா?

பண்ணைக்கு மட்டும் 'பொம்பிளை சிரிச்சாப் போச்சு. புகையில்லை விரிச்சாப் போச்சு...' என்கிறார்கள்.

எமது பண்பாட்டில் ஏனிந்தப் பாகுபாடு? எமது கலாச்சாரமும் பண்பாடும் பணைகளுக்கு மட்டுந்தானா? ஏனிந்தப் பாரபட்சம்?

ஐயத்திற்குரிய கேள்விகளுக்கு விடையளிப்போம்...

அத்தோடு தாலி என்று இன்று விவாதிக்கப்படுகிறதே, இது, ஆதிகாலத்தில் தாலம் ஆகிய பணை ஒலையினால் செய்யப்பட்ட அணியப்பட்டதாலையே தாலி என்ற பெயரைப் பற்றித் து என்று கூறப்படுகிறது. பின்னர் இந்தத் தாலிக் காய் வறும் மஞ்சட்காயாகவே இருந்தது. அதாவது நாம் சமையலுக்குப் பாவிக்கும் மஞ்சள். ஏன் திரியுமா? மஞ்சள் ஒரு இயற்கையான கிருமி நாசினி. இருவர் திருமண பந்தத்தில் இணையும் போது,

அடாவடித் தனங்கள் புகுத்தப்பட்டும், கலாச்சாரம் பண்பாடும் என பதற்கு என்ன அர்த்தங்கள் என்று திரியாமலே பண்கள் மலே திணிக்கப்பட்டாள் என. கலாச்சாரம், பண்பாடும் என்ற பெயரில் எமது பண்கள் அடக்கப்பட்டுகின்றனர். அடிமையே பட்டத்தப்பட்டுகின்றனர்.

முதலில் எமது கலாச்சாரத்தில், பண்பாட்டில் புகுத்தப்பட்ட அடாவடித் தனங்கள் களையப்பட்டும், தவேயான நல்ல புதிய விடயங்கள் புகுத்தப்பட வேண்டும்.

கொட்டும் பணியில் சலேவை அணிவதுதான் எமது பண்பாடும் என்று சொல்லிச் சலேயை உன் சலெல்ல முடியுமா? அல்லது ஆண்களால் வடேடியுடன் சலெல்ல முடியுமா?

சில விடயங்கள் காலத்துக்கறேப் நரேத்துக்கறேப் இடத்துக்கறேப் மாறத்தான் வேண்டும். கலாச்சாரம் என்ற முறையில் கட்டிக் காக்க எம்மிடம் வேறு எத்தனையோ நல்ல விடயங்கள் உள்ளன. அவகைகைக் கட்டிக் காப்போம்.

ஐயோ...?

1999

ஐயோ...? - ஐயோ...? (உலகப்பண்கள்தினம் சிறப்பு நிகழ்ச்சி - 8.3.2000)

ஐயோ...? - ஈழமுரசு - பாரிஸ் (20-26 சித்திரை-2000)

[மின்னில் - நாளைய பண்கள் சூயமாக வாழ...](#) (March 2016)

[Comments](#)